

زموږ کړنلاره

﴿ادْعَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾

«ای رسول ما، خلق را به فرزانتی و پند نیکو به راه خدا دعوت کن و با اهل جدل مناظره کن.»

خپل ځان د مطبوعاتو په حقیقت کې د ټولنه هنداره ده په وړاندې کوي، رپېږي، چې نه شي کومه اشتباه يا غلطۍ پې کېږي وي، او مطبوعات ورباندې خبرشي، او ټولنه ور باندې خبر کاندې، په دې توگه دغه هواد و کېنې مطبوعات په يو شمېره گڼواک بدل شوي ده چې په هر مېته بدلون کېنې و ښه اخلي.

متاسفانه چې دريمه نړۍ کېنې او په تېره بيا هغو هيواد و کېنې چې، له ځا نوکې حاکميت څخه گټه اخلي، ددې پر ځای چې د ټولنه سمه فرهنگي لوي تيا خپورکړي، د مستبدو جبار و واکدارا نو، ناوړه ټولنيزه کړه وړه خپروي او سمه يې بولي، ځکه چې نا پيلي مطبوعات دملې گټو پر خلاف، د دشمن د استعماري بيکيلاک په گټه، د دشمن دننه پېژندل شوي هڅې نه پورته شوي، او دو گېرو د معنوي عقيدې په لوري پکړته راوتی دی، چې په دې توگه ټولنه ويجاروي او د دشمن ژپندی ته او په لاهوکوي کله هم د ټولنه پر اعتقادي او معنوي بنسټ په گوزار سره، انحرافي فکرونه، پردې مبتدل فرهنگ او اخلاقي فساد وروته، پر ټولنه باندې پرانيځي د غسې مطبوعات زياتره «مردې وي او ژوندې دي وي» شعارونو په منگلو کېنې نڅښتې دي چې ددوی پايله ټول ښه دپاره ددې پرځای چې سم پوهه ورکونکې وي، زياتره غير گون رامينځ ته کوي، چې ددې بيردام، مطبوعاتو باندې د ټولنه بې باوري رامينځ ته کوي.

د مثال په ډول: زموږ گران خلک د مقدس جهاد په موده کېنې د ټولنه و مخ ته ځلانده ديني پوهه ورخوړه، او سې پايلي ته د رسيد و دپاره فرهنگي او فکري د توجه وړ لوسې په کار و اچول مگر متاسفانه دغه چمتووالی او لازمي لوسې سرسره چې درلودې، ديوه مرکزي او زړه سواند ځواک له نشتوالي سره، چې لاستونه او چټ او يو هراي خيزه سياسي او فرهنگي کار په ترڅ، د حزبې، قومي او سلیقه نې ککي تيا څخه لري، چې دهيواد د لوري

بې له شکه څخه چې نن مطبوعات او ټلېزې خپرونه، د خپل رسونې په لپاره کېنې، او خلکو ته په پوهه ورکولو کېنې، په تېره بيا د علم او فرهنگ، سياست، منل شوي دوو نه، او په تېره د دين دسلامتيا، او ټولنې ته اسلامي دوو نه په وربخښلو کېنې فعاله و ښه لري.

خپرونکي لکه ټي، وي، انټرنېټ او مطبوعات د انسان ژوندون سره غوټې لري، چې دهغې نشتوالی دننځ سړی دژوندانه د چارې، د پرمخ بيولو عواملو نشتوالی گرځيدی شي - نن ورځ مطبوعات او ټلېزې خپرونکي نه يواځې د ټولنه دسياسي او فرهنگ کړه او نا کړه پرمختگ ولاړ دی، بلکه پخپله د ټولنه، لوري ژوري ټلېزې او فرهنگي، ما غزه جوړونکي دي، دو اقبیتونو او په بيلو بيلو مسئلو نيم کي تياوي، فرهنگي او ټولنيزه چارې په ويلو او خپرو لو سره سياسي، فرهنگي ټولنيزه او... ايجاد، رټا اچونکي، بيا راغونډ، ټولنه کېنې دنوی چارې را پر څيره کولو سبب گرځي، په رښتيا سره کولی شي چې ټولنه دپاره ديو گاونډ پوهنځي لويه ترسره کړي، هم داسې مطبوعات د عامو وگړي ذهنيت جوړوي، د خلکو او حکومتی چارو اکو تر مينځ د ستاځې په توگه پيامونه رسوي، دخلکو په وگي نيزه غوښتنو سره، چارواکي فعالیت او چټکتيا ته را بولي، او هم دچارو اکو پېغام خلکو ته رسوي.

نن ورځ په پرمخ تللو او مخ په و ده هيواد و کېنې چې د مطبوعات گڼاتگودې، مطبوعات او نوري خپرونکي، د فرهنگي، سياسي، ټولنيز، علمی، هنري ادبي او... په لې کېنې، هغه لارښودنه چې سرته رسولی، د دولت سړو او چارو اکو په وړاندې د رپېږي، د ټولنه سياسي او ټولنيز نا خوالی لوي تيا لوري ته، اغيز ورکونکي او گوزار و رکونکي رکن مطبوعات دي.

نن ورځ په پرمخ تللی هواد و کېنې سياسي چارو اکی چې

کښي او ديني ارزښتونه پوره هاندو کړي دښتوالی له امله راتلونکي دپاره لاله هاندې او بي امنۍ را منځ ته شو.

کښي چه دغه نيم کړتياوي په بين المللي مسئلوکښي ديو واحد سياسي او يوه لارښود له دښتوالی څخه سرچسته اخسته.

د جهد په موده کښي هومره چه دجگړو په ډگر و کښي نظامي فعال ځواک حياتي ارزښت درلود، هم هومره يوه سياسي او فرهنگي ځفاکي ته اړتيا وو، ځکه چه چکوچگون مساو اولري ځايونه، لويه په دوه ورکړکښي، زمونږ پر تعين اسلامي انقلاب له سره په هم مخه ستر نظامي ورسسپال وو، مناسبه بل وړيږي چه سياسي فرهنگي وه، ډگر او کم زور پاته شو، دغه ناسمي سبب شو چه انقلاب په سبلي او فرهنگي بر توکښي شلې او د پيروزي د ثبات لور و ځوکه ته و نه رسي.

بله ښکته چه دباد ولو وړدي دا چه دکمونيسټانو له کړداتنه وروسته، په پراخه پيمانه فرهنگي او سياسي خلک او د افغانستان وگړي کانونهيو ملکه ته کړه شول، چه واقعيت کښي دجهد او دوطن له ملي خپلواکي نه ملاتړ شول، دغه ځانگړه پله چه بڼه توان درلود کولای شول چه د انقلاب د اهدافو په پلي کولو کښي، د مېدانو او نورو وگړو په سينځ کښي، دهغوي سياسي او فرهنگي لوړتيا دپاره او هم د انقلاب دمنطقي اهدافو په پلي کولو کښي بله جبهه پراخيزي، چه پوره وخت ورته ورکړل شو، او کله هم هغوي په تيره بيا پاکستان کښي تر د بيا لاندې را وستل شو، چه جبراً دوهم کړي ته اړشي، او د نړۍ په کچه کړکښي شور و شول، چه دغه کار افغانستان دپاره دگاونډيو ملکو بي پامۍ را ښيي.

مگر که «تير په مير» کړو، او خپل ريرته پام واپو، چه شور و شري او ښکلا که سره مخامخ شوي و، اساسي سره گورو چه پروني سياسي او فرهنگي کم زوري نن هم وجود لري اوسر بايد الوتونه په يو وړو باندې تجربه و نکړو، نو مونږ به ټينگه بايد واپو چه سياسي، فرهنگي بر ځو کښي، يو قوي محوري ځواک ته چه وکولم، ښه، يو مقبول علمي منطقي کړنلاره را سينځ ته کړو، اړيو، چه خامخا دهغه را مينځ نه کول، داسباب په نړۍ کښي دهواد او ملت دگټو علم، نهضت يري ځنډي خواته را کاږو.

دهيواد د نوي حالت په پم لړنه سره چي ټولو وگړو ته دوجود احساس او ديونو، ژوند په موږ پرمختگ حرکت وربخښلي دي، نن سبا ټولو سياسي او فرهنگي پو هانوته دنده ده چه پرته له تو هير او بي پامۍ څخه سره غوښتي، او د تو کيږه او تنقيلي ملاتړونه لري خپل ټولنه دلوې ليا دپاره مس او هاندو کړي، چه دغه کار بي له شکه هغه لنډې غوښتي چه زمونږ خلک وطن ته پرته ده خلاصولي شي، او ښکلاک رسوالی خواته کاږي، په تيره بيا دلکار هواد دپاره، ديو پوه، پرمخ تاوونکي او سم ملي سياست ته

رسيدو د پاره اغيزمن گام به وي.

ژبوره او د علم گران ځاوندان، چه د کال ۱۳۷۸ دکتب به مياشت کښي سره غونډ شوي وو، او هيله شي وکړل چه د «ميهن» ژرنامه لاندې به مطبعه غلري جاري، ترسره کتو، لمری بويښته چه ورته مخامخ وو دغه وه چه «اوس چه دغه وياړلي ميهن» سر يزه سر فرهنگي خوښښت نوم پا کلي ده، انايه و کولم، ښو، داسي جاري پر مخ بوزو چه دموږ ټول ملت هر لوم او هر خيالي چه لري، بي له خوا بدير څخه، دي (ميهن) خپل وگڼي او دي سره غوښتي و ځوړي، او ددوي دپاره وې وگرځي؟ پيښي تکی ته ورسيدل چه، که راشو ديو خالصانه عمل دپاره بي له تو پيراوتوکم پالي ته، لاستونه او چت کړو، او دهواد دو کړي لوي نمونه خپل غد وگڼو د خدای په مرسته به بريالي کړو.

په دي ټول «ميهن» چلونکي و پيل چه دي مسئوليت نه پت چاري پيل کاندې، او دهغه بهير دخدای په مرسته تراوسه پوري دوام لري، بياهم دلوې ځښتن نه هيله کوو چه دي لپاره کښي زمونږ ملاتړ شي، او نن «ميهن» داوبار لري چه زمونږ وطنوال هرچيري او په هر ټو لتيز موقعيت کښي چه شته دي «ميهن» خپل بولي، او بي دريغه ملاتړ بي کوي، «ميهن» له سره هغه کړنلاره، چه زمونږ مواد او خلک په ځانگړه توگه ورته اړوو، تر نظر لاندې ونډوه، او هغه کښي ليکا شو، زمونږ قلم، ملگري او «ميهن» چلونکي و مثل څرچه دغه کړنلاره کښي مس او هاند او دخپل کار پايله، محله کښي ورځپور کړو، څوچه دموږ وپرژ لو خلکو دپاره وړنگن اوسي.

پس له دي غونډي نه، لږ څه هرات مياشت د دي ودي او کال ځاوندان، دروان کال دغوږي دمياشتي په ديار لسمه نيټه دمجله ځانگړي کړنلاره په دوه برخه (اشکال پ محتوي)، کښي په دري څلو يستو ماد وکښي تصويب او پر پکړه کړه چه په اصل کښي د «ميهن» اعتقادي منطقي پالک فرهنگي اتلولي او سياسي کړنلاره څرگندوي.

الف - څيره او جوړښت:

۱- مجله دجوړښت له نظره بايد چه تثبیت او دنظر دښتوالی څخه دده وکړي.

۲- په ليکونو او مقالو کښي بايد علمي لړخ په نظر کښي ونیول شي.

۳- دسالمی نقد و پانگه د پرمېت او زعم سره، کړي لري، چه دنويو کړنلارو دجوړښت په درشل کښي دپېښونکي مطبوعات، کړي انځوروي، او «ميهن» ددي بهير بنده لري.

۴- دمجله داعتلا زميني بايد چه تير وختو، او سني او را تلونکي او سي، په دي مانا چه له تير وختو څخه پتي انځورونه وپاسي، دجهاد دروان و پاړته او عېر تنووب هير نکړي، پروني تجربه بيا تکرار نکړي، قنني مسئلې او ستونزي پتي او رڼي کړي.

۱-۱۲ «مېن» وطن کېنې هېوادنې ژمنه، جهاد او مقاومت د ارزښتونو په ساتلو کې ملي وفاق د ټولو قومونو او پرگنوپه تفاهم او پخلاينه په لاره کې، ملي يووالي د ملي قهرمان واکمن په ټاکنه، اوپای کېنې د استقلال او ملي حاکميت ساتنه په يوه شانون من نظام پورې تړلې بولي. بهرني او داخلي ټينګ سياست، سيمه کېنې سوليزه ژوندانه، او دواړو څيزه د رڼاوي، ناپېلتوب، او ګاونډيو ملکونو په داخلي چارو کېنې نه لاس و ښه ددوی په بين المللي پګر کېنې دګټو په ساتنه هغوی سره، په خبرو اترو کېنې تړلې بولي.

۱-۱۳ «مېن» پېيلې ده چه سياسي او ملي قدرت، د افغانستان جيوپولتيکی آزادي تامين او پای کېنې د ملي ګټو بيارغونه، دموڼې دوګړو په او سنی مقاومت پورې تړلې ده، ددې ځواک ساتنه، دوام او مقصد ته رسېدل دهغه په جوړښت کېنې دي. ۱-۱۴ د دموڼې په زمانه کېنې دوطن جغرافيايي پولې، او ملي ملي ګټې ساتل، آزادي او استقلال ساتنه، زموڼې دنده ده چه بايد «مېن» و رښاندې ژبنت کوښښ ولري.

۱-۱۵ ګوته نيول او ګوت نيونه منل، د واقعيت په پلټنه کېنې پسوللی اصل ګڼل کېږي. واقعيتونو سره د مضاخ کيدو په حال کېنې، بايد چه گذشت او ميراثه ولرو.

۱-۱۶ د دموڼې نننۍ ژوند زموڼې دپروني جهاد او مقاومت نتيجه دي پري نه ږدو چه توکميزه، سيميزه او ژبه نيزه مسئلې دهغې څيره ژوبل کړي. او مير څمنو پلمې هغه ته څه تاوان و رسوي. او ولس له پېټونه و غور ځوي.

۱-۱۷ د جګړه او مقاومت په درشل کېنې موڼې راتلونکي ژوند ته درسيږو په فکر و، چي دهغې نتيجه زموڼې نننۍ سعادت مند سولي دي. نوډی لياره کېنې ټينګ پام او ټو لنيز سالم انديښني سره ګامونه او چټ کړو. او د راتلونکي رو ښانه افق ترسيم کړو.

۱-۱۸ بايد چه په شميرل شوي او معقول خوږښت سره، واره په وار وړاندې لارښو، نه چه ديوار لمبه او بيا نيره شو.

۱-۱۹ د دولسيزه تحميلي چکړې تحليل، تحليل او برخيزه کول او دهر ي عقدی او تعصباتو نه پرته دهغه رڼا تنقيد، زموڼې د لرغوني هيواد دټولو قومونو او کهلونو دنده ده، «مېن» ددې دنده په څرګندولو کېنې ځان مکلف بولي، او هم دغه دنده دټولو پوهانو او سپين دړيو، بولي، دي لياره کېنې دليزه مبارزه وړانديز کوي.

۱-۲۰ «مېن» ټينګ او با ښانه را تلو نکی او دایمي سولي دپاره، د دموکراسۍ پلوی دي. ټولنيزه عدالت او آزاده انتخاباتو دپاره دټولنه دټولو وګړو، نارينه و او ښځو سياسي ګډون ددولت دجوړښت پيسټ کېنې.

۱-۲۱ «مېن» له نظره دتېري، ويره اچونه او مخبره مواد

وځپي، راتلونکي خوږښت انځورکړي او دوګړي و عمومي فکر و نه هغې خواته ورواوړي، خلک قانع کړي چه په کومې ډول روان او چيرته لارښي، څوچه د لاندۀ اطاعته څخه په امن واوسي.

دراشۍ چه په يوه پراخه نظر او ښيګڼو سره مېن سترګو.

ب- څرنګوالي او محتوي

۱- فرهنگي- سياسي:

۱-۶ که د «مېن» مجله په پراخه ډول منل شوي ده ددې لامله ده چه د هوان ديډلو بيلو سياسي، ټولنيز او فرهنگي انځورکښي آزاد سو چونه آزاد انديښنه، او لوې ديډلري، بايد کوښښ وکړو چه دغه لياره کېنې ځنډ رانه شي.

۱-۷ «مېن» د افغانستان د دولتي قدرت منشا مشروع بولي او په دافغانستان کې د شايسته سالاري، بنسټيزه اصلاحات او اساسي بدلون ددولتي ځواک په جوړښت کې چه دټولنه په و ګلنيز خواست باندې ولاړه وي، پلوی کوي.

۱-۸ «مېن» آزادي، دولت د ټولنيز او سياسي نظام دوام په دوه اصل (ملي ځواک او ديني ځواک) په ګډون کېنې ويښي، دغه دوه مهمه ارزښت، يوالي، پراختيا او پرمختګ پورې تړلې دي، لکه چه علامه سيد جمال الدين افغاني اسعد آبادي وايي: «هيڅ يوه هوان دولتي او حکومتی تشکيلات نشي کولي چه بي له څرپر تياڼه دوام وکړي، مګر، د دوه ځواک په دده کولو کېنې يو ملي ځواک د ي چه درست خلک يووالي ته بولي، دښمن يا ندي غلبه کوي، ملي احساسات را پاروي. بل يي ديني ځواک دي چه دملې ځواک په څنګ کېنې خلک يووالي ته بولي، او دټولنه مينځ په کېنې دکلمې يووالي راوړي، په دې توګه خپل يووالي او لوېوالي پرمير څمنو باندې تپي».

۱-۹ مېن هيڅ کله ځانته د افغانستان دشخصيتونو او بهير و نو دويندوي بڼه نه ده غوره کړي، مګر باور لري چه د مقاومت له پارلنګه څخه نوي فرهنگي او سياسي خوږښت د هيواد د دفاع په درشل کېنې اساسي خواوي دي چه پای کېنې د هوان آزادي دي.

۱-۱۰ افغانستان کېنې دملې وحدت اساسي رکن داسلام مقدس دين دي. ددې عنصر په وړانګو کېنې زموڼې دنده دادی چه بنسټيزه بدلونو په ترسره کولو کېنې، له توپيري او توکميزه پيژانده ورتير، او ملي او ګوب ته چمتو شو.

۱-۱۱ «مېن» منلی ده څو پورې چه د افغانستان پرمخ تلونکي او قانون من ځواکونه او ملي مبارزان سره يونه شي خپل مبارزي په کړي کېنې با ارزښته هدفونو ته ځای ورتکړي. هيواد ته دملې قدرت او ملي حاکميت رسېدل لري او مشکل کار به وي، که داسي دي! راشي چه دي لاره کېنې مسئلونه او ميراثه ګامونه او چټ کړو.

د قاچاق او ترو ریزم په مقابل کېنې د نړیوال هوادونه نوی کتنه د افغانستان استقلال او آزادی غوښتنه په برخې کېنې دامعنا لری چه دافغانستان مسئله اوس اوس نړیوال شوی دی، ددغه مسئله پراختیار او ژوروالی د افغانستان دخلکو دملسروع غوښتنه، او نړیوالو ارادی سره غو ټی لری.

۲۲-۱ اوس زموږ ټولنه داسی حال کېنې دی چه بایدېنې له بدوڅخه ټو پیر کړی، او په ټاکنه کېنې څیرشی مرکزی دولت دیوا صل په توکته و مثل شی وروسته (پسایې نه پشایې) دسیاسی سوچوالو له خوا څرگندشی.

د ټولنه سوله غوښتونکو او پوهو ته ده یوه دنده ده. ۲۳-۱ د اکوټ او ملی پیرانده و پچای تیا، سړی له ځانه او سړی له ټولنه څخه پردی کوی.

دغه و پچای تیا سړی له لرغونی او فرهنگي ویاړونه، لری او پردی کوی، ددی و پچای تیا دسختوالي له کبله، د ټولنه و کپی سپک او کمز ورپریشی، لری لری لوی پری، لاله هاندی، نه باور، د دین کمز ورتیا، مذهب سره، وطن سره ټولنه سره، فرهنگ سره، غښتلو سره، ارزښت سره کرکه، لاندۀ تقلید، پردی ستاینه، پردی وینه، ددوی ځانکره عمل گرځی، دغو کسانو چه اکوټ یی پایللی دی بله ځانګی تیا دادی چه بی ارادی دی، منافقت او فتنه زیږوی.

نو مېن ټولنه کېنې داکوټ او برم لو پرتاله مهمو مسئلو څخه بوئی، او منی چه دغه و پچای تیا «بحران هویت» له دوه غو څخه (تاریخی او فرهنگي) څخه زین بدلې دی او داهم منی چه داکوټ و پچای تیا، دغه منی او مهم پدیده زموږ د مسلمان ملتۀ څخه لری کول، او پری کول، د موږ دپوهو دنده لرونکو خلکو پرغاړه ده.

۲۴-۱ مېن پشلی ده چه ملی یو والی دڅوږ ښتو نو زیږنده ده، چه دژوندانه په ټو لو یر څوګڼی رامینځ ته کیږی، او دملی کټو پر څوګو کېنې خود آکامی او کپی ارادی سره ملی میثاق یعنی قانون تصویبوی، ملی ځواک انځوروی، او دسیاسی ځواک په کړی کېنې، سیاسی - فرهنگي او اقتصادی لوپ تیمینځ ته راځی.

دغسی سیاسی ځواک چه دیورتنیو عواملو زیږنده ده، د پارلمان یعنی ملی شوری په وړاندی مسئول او ځواب ویو نکی دی - ملی یو والی ته درسیدو د پاره دالاره باید ووو.

۲۵-۱ مېن مجله د ټولنه د لارښود په هکله د علامه سید جمال الدین افغانی اسعد آبادی له نظر یا ټو څخه پلوی کوی چه وایی: «اسلامی حکومت د کارپوهو، مدبر، او درای ځاوندانو سره باید اوسی. د ټولنه سرو دغه کسانو له مینځه و ټاکل شی چه زړو نه یی دوطن او وګړو یی له مینې څخه ډک وی، دار تګه چه دغه دوطن سره اړیکی او خلکو سره مینه، د دوی په سرشت کېنې وی، هر څو سره چه دسپین درو یو الی څخه پو هیږی دایمان او وجدان له مخه ترسره کړی، هر هغه شیان چه د ملت او وطن نا وان

په کېنې دی، دهغه له اجرا څخه پوه وګړی.

۲۶-۱ مېن ټولو ټو موډو او مستقل افغانی شخصیتونو ته، دسیاسی او اداری قدرت په جوړ ښت کېنې عادلانه بر څه ورکول پلوی دی، چه ښایست والی، تخصص او وفا دارۍ په کېنې په نظر کېنې و نیول شی، او هم داسی دیوه خلاصه سیاسی فضا او سولنیزه مبارزه دخلکو راپوته در ناوی، پلوی کوی.

۲۷-۱ مېن منی چه افغانستان خپل برم او برتم بیارته، دیو سر لوپ او باعزته ملکونو په قطار کېنې، بیا ځای پیدا کوی، او په سیمه کېنې په نیغه شمله دیو برتم لرونکی او چیو استراتیژیک مهم هواد په توکته دبین المللی سوله په لار کېنې خپل نقش و لو یوی، او هیله مندوی چه افغانستان داوسنی پیږی، ساینس او تکنالوجی ارزښتونه و منی، پر اختیار او بدلون سره یوګام شی.

۲- فرهنگي - ټولنیزه:

۲۸-۱ مېن د ټولنه د خواستونو او پیږونو، د ذهنو ښو هنده ده، ددی نه ما لیدونکی اصل، د انسانانو دکرانت او حقوق در ناوی دی.

۲۹-۱ مېن د ټولنه د عمومی پوهه پراختیا دنده لری، او ټینګار کوی چه دخلکو عمومی پوهه، پای کېنې د پراختیا او لوپ تیا سبب گرځی، او هغه عمومی پوهه سره دهواد ملی اداره را مینځ ته کیږی، له دی کبله دخپل ټولنه د بیلو بیلو وګړو په پیژندنه سره، زغ نیو تکوینسی ورشو، او فرهنگي چو پری وړ وړاندی کړو.

۳۰-۱ که ټولنه کی په څرګندېدول مبارزی ته چمتو یوا باید کلامی، فقهی، سیاسی، فرهنگي، اقتصادی ټولنیز پوهو سره ځان سمبال کړو.

۳۱-۱ مېن دټولنه په ټو لو چارو کېنې هر رنگ ټو کم پالنه غندی، او ددی ټو لنیز مکروپ په نه مینګه وړلو کېنې په ټینګه هس او هاند کوی، د هواد د ټو لو وګړو تر مینځ ټولنیزه چاری برابر ویشل ملا تړ کوی، او باور لری چه دملت په ټولو پرګنو کېنې عدل او برابری ضروری دی، که نه! د دشمن د تنو تو دپاره دهیواد وروته پراپیشتی په یی.

۳۲-۱ مېن په خپل ټو لو فرهنگي، سیاسی او ټولنیزو چارو کېنې عدالت او برابری تر پام لاندی نیولی ده، او دی یی ټولنه کېنې دټو لنیز عدالت پراختیابولی.

۳۳-۱ مېن، د پردیو یرغل، او دیر غلګر و تیرۍ، دپهل شو و جګړو د دوام لاملی دچرړه په لټه کېنې دی، او همداسی دهغه لا ملوچه فرهنگي، ټو لنیز، اقتصادی رو زینل جوړ ست او په دی ډول ملی نیم پاڅه یو والی ته سخته گوزار را کړی دی دخپل دندو په سربزه کېنې ایښی چی چرړی و یاسی.

باندې وړاندیز کوي چې راشي خپل شخصي خواستونه یوې خواته بریزدو، یوېل باندې د ناروا او بدبینۍ او ټوروته اچولو څخه ډډه وکړي، او دخلکود تنفس هوا کې تېرو، همداسې دتورو په سپکاوي کېنې ځان د پاره درناوي ترڅو همداسې او ټولنیز ارزښتونه رامنځته کړي. د یو مسلمان ځواکمن، ودان، پت لرونکی، اتل، آزاد او سر لوی افغانستان په بیا رغونه کېنې کوېش وکړي، هغه وخت کېنې زموږ لاره رهي، خوزښت موږ ته لارو لټه او هدف موسره کېده یی.

۲- ۳۵ مېن د افغانستان د سربېښد و ټکو، زغم لرونکو او ټولوو کړو په وړاندې ایبل کوي چې په دغه اوسنۍ شرایطو کېنې نه یواځې د مقاومت لارښوونکی بلکه دمواد ټول وکړي له علماو، مبارزانو، ملي ستغرانو، فرهنگیانو، سیاسي سپړونه نیولی تر درست خلک پوري دندای، تاریخ او دمواد دموږ په نزد مسئول دی، پرته له دې نه چې خپل دخوږ ټپست مخ ملي یووالی ته وټا کوېشه لپاره نه لرو، پرته له دې نه دبیل والی او تجزیه غو ټپستو نکی ویروس لاپسۍ فعال کېږي، چې دموږ ژوبل شوی ټولنه د پاره ډیر خطر ناک بریښي. ټوله دې امله راشي چې پلټیزه، قامي او شخصي گټې په ټولنیزه گټې سره و رځې او چارچا پیرنی په سپړه رنگ کرښه و کارو.

هاغه چې په پورتنۍ ټول خپل خبرونی ته دې نلاره په توگه ټاکلی او ورته متعهد یو په اصل کېنې یوه بله معضامه څرگندوي چې د مجله دپېښتوب او نا پېښتوب څرگندوي دی دهغه ورځې په هیله چې هیواد د ټولو وېرونه او مصیبتونه دورکېدو شاهد وی او پوهان او متفکرین دخپل پاک خاوري کېنې یی له کومه ستونزه څخه وده وکړي او د تورو دود و سبب شې، او دهغه په راتلونکیتي سیاسي، علمي، فرهنگي جندی را په نصیب شې، او «مېن» دیو هوا دنی خبرونکی تر نامه دغه پرتم او برم ټپت او خپور کړی، په پای کېنې دغه ټول بیا رغونه، او روغه ورکونه د آزادی د لاری دشهیدانو دغو په وینو کې تاریخ جوي ونکی ارواح ته سوغات کړو.

او خپل هوا دله سره جوي کړو، ټولو برخو کېنې نوی پت، برم، اکوب او ستر تیا رامنځ ته کړو. دتیک هیأت

۲- ۳۴ مخ کېنې یا تېرو ختوکېنې (شور) دباندې او (شعور) د لاندې وه، ددغه دوه ځواک ترمنځ برابري او سمول زموږ دنده ده.

۲- ۳۵ راشي چې دملی ارزښتو نو په بیا رغونه، او دیني سلامت په ساتنه کېنې، ټولنه او هواد د نوی مدنیت پر اختیالوړی ته لارښو دشو.

۲- ۳۶ هغه ستاینه او انځورونه چې له اسلامه څخه بشپړ، باید چې ځوانانو د پاره قناعت بخښو نکی وی.

۲- ۳۷ مجله باید چې په څه باندې دوه لسیزه کېنې، ډیر دیوپه وړاندې د افغانستان دخلکو آزادی غو ټپستونکی مبارزه او لوی جهاد، استا پېښتوب وکړي، د شهیدانو له هدفونو او وینو څخه ساتنه وکړي.

کل چې ولای او گلستان شو خراب - بوی د گگلو چاته لټو؟ له کلاب، نو ځکه د موږ دو کړو و یار ونه باید تل پاتی وکېښل شې. ۲- ۳۸ مېن دمواد دلیکو الو، پوهادینیا نو پلوی او ملاتړ خپل دنده بولی او دی برخه کېنې هر راز ملي ځلی کوی، او خپل ځان دهغوی د سالم او جوړونکی افکارو مناسب بستر بولی. ۲- ۳۹ ددی واقعیت په منلو سره چې ټپسځې دبشری ټولنه نیمایي برخه تشکېلوي، باید دی برخه کېنې خپل دیني ځانگړه پېژانده انځور کړو.

۲- ۴۰ مېن د افغانستان ما شومان، ځلمی او ځوانان دمواد ملي شته بولی، پتیلی ده چې باید د دوی نه ځنکه یی پام وپتیر نه شو.

۲- ۴۱ دیو هواد فرهنگي میراث، دهغه هواد نه هیرید و نکی اکوب (ملي هویت) دی، او په ځان پېژندنه او مخور توب کېنې اغیز من عامل هم دهغه فرهنگي میراث بلل کېږي، لږ غوښی فرهنگي میراث دوطن دپاره ژوندی برم گڼل کېږي، نو ځکه مېن خپل ځان ددی مهم، مواس او ساتندوی بولی، او دی برخه کېنې په ټپنکه هس او ها ندکوی.

۲- ۴۲ مېن دمواد روز نیز او پوهنیز کړی دوطن ډیر اختیار او پرمخ تګ ټپسځې گټې او سوچ کوی هرڅومره چې ټولنه په رو زنه او پوهنه کېنې لگیاښي هم هومره دوطن پرمخ تګ او پرمختیاو ده کوی.

۲- ۴۳ مېن ټولنه کېنې فرهنگي پر اختیار، د ټولنه دسالم عقل د روزنه او معنویت په غوږیدو کېنې ویني د پوهنه په رو زلو کېنې اغیز من او مهم ټپنکه د دولت او ټولنه اسلامي ځویونه او عادت، عقل او منطق، برم او زغم، در ناوی او تواضع بولی او په دی لپاره کېنې ټپنکه هاندکوی.

۲- ۴۴ مېن پر خپل ځان او فرهنگي خپلوان او خوېښتانو

۲۲ دسامبر ۲۰۰۱ سر آغاز فصل جدیدی

در تاریخ حیات سیاسی افغانستان نوین

عبدالاحی خراسانی

سر انجام در اثر اراده قاطع و عزم حده، بین المللی، یا لیثار و تشریک معاصر رجال سیاسی و فداکاری و رشادت، سر دایره جهاد و قهرمانان ملی کشور، طور عام سنگین مسلط گروه مغور، مرور و متحسر طالبان در هم پیچیده شد. و تاریخ معاصر افغانستان یکی از سپاهترین دوره های روزگار خویش را پلست سر گذاشت.

در پیشگاه خداوند متعال سجده شکر بجا می آوریم، که مقدر چنان بود، که کاخهای ابدی لوزی های شیطانی، تککرات انحرافی و اهریمنی و اندیشه های پلید غیر انسانی بدست فرزندان پرتوان و صدیق آریانای کهن، این پروان راستین مکتب اسلام و آئین محمد واژگون گردد. به هم یزد و فتا پذیرد.

دیروز مردم متدین، مؤمن و مجاهد افغانستان در برابر اهریمن الحاد و ثکر منقور کمونیزم در شرایطی که حتی تصور مقاومت در تدبیه و تخیل جهانی غیر قابل درک و باور بود، برای پاسداری و حراست از کیان دین و نوامیس ملی با دست خالی ایستاد جنگید و مبارزه نمود، و سر انجام نه تنها متجاوز را از کشور بیرون افکند، بلکه کاخ اهریمنی بری نش را بر زمین زد و بهای جغرافیایی میسی اش را فرو ریخت و به موت خوار نگین این ۱۰۰۰ رژی انحرافی اش پایان بخشید.

در آن جهاد عظیم ملت با شهادت

انهدام کامل فرهنگ، تمدن و معارف افغانستان بیج گردید. استقلال، تمامیت ارضی و نوامیس ملی را پشت در معرض تهاجم و تعرض قرار داد.

افغانستان با تهاجم به ترتیب خطرناکتر و

برگتر از گذشته روبرو شد، زیرا دشمن با خنده و بیژنگداز و تروریزم، با ظاهر اسلامی هراس در دست و سجاد، در بغل آسوده بود. گروهی از یزدگواران، میدان بدشمن وها کردند و فرارفتند، عده ای هم بودند که در ملاعام هلهله و شادی می دادند و در میدان حقارت بی محابا رقصیدند و طالب را فرشته نجات خواندند. بزرگانی هم با تردید و تذبذب مردم کار را تمام شده می پنداشتند و هموار، آیه یاس می خواندند، حضراتی هم بودند که از آنسوی دنیای منهدن برای لشکر طالب پیام تبریک و مبارکیاد فرستادند و چشم ها به رجالی هم روشن بود، که در قصر های خویش به سر سلامتی طالب پیک های خویش می کشیدند... اما درین مهانه راه سردی از تیارصالحان زمین، فرزند صدیق مکتب محمد، سپهسالار بزرگ اسلام شهید احمد شاه محمود، رهبر، و زعامت مقاومت ملی را بدست گرفت و با همکاری و یاری ملت با شهامت فغانستان در برابر تجاوز جدید ایستاد، رزمند و مقاومت نمود.

افغانستان این بار نیز نه فقط برای حفظ تمامیت ارضی و استقلال و آزادی سر زمین خود می رزمید، بلکه علی الرغم ثقلت سنگین و بی اعتنایی بین المللی برای حفظ و سلامت جامعه اسلامی و انسانی در برابر پدیده شیطانی و تفکر انحرافی طالب و مافیای تروریزم بین المللی که هر روز در جغرافیای تحت تسلط طالبان قدرت بیشتری می یافت تا کمال مردانگی و شهادت صبور، بی باک و بی قابل بهر آمد و همچون سد آهنین ایستاد.

متأسفانه هشدار های مکرر و قریب های بلند زمامداران دولت اسلامی افغانستان در

افغانستان سابقان دشواری را پشت سر گذاشت، و نجهای فراوان دیر و زجر و سختی های بسیار کشید یک و نیم میلیون شهید داد و همه ی بود و نبود و هست و نیست اش را در طریق اخلاص نهاد و تقدیم دین و نفیست و کشور نمود، اما در فرجام دنیای متهدن فراموشش کرد و در برابر انبوه مشکلات تنهانش گذاشته قدرتهای نوظهور منطقه ای بجای مرخص بر زخمی شک پاشیدند و برای دست یابی به مافع خود راه انحراف در پیش گرفتند، و از بهامانی های دوران تنبست حاکمیت ملی که متأسفانه در اثر اشتباهات عدیده رهبران عالیقدر احزاب جهاد به جنگها و مناقشات داخلی تبدیل گردید، بهره ها بردند، و اوضاع و احوال بجایی رسید، که پاکستان برای دست یابی به جغرافیای مناسب و عمق استراتژیک علناً دست به اشغال مستقیم و غیر مستقیم زد و با ایجاد پدیده طالب ماجرایی جدیدی در منطقه آفرید.

بدین ترتیب ملت مظلوم و رنج دیده افغانستان بار دیگر مورد تهاجم قرار گرفت، اینبار از طرف متسلط منصور (طالب) و آلاء اسامه که در پوشش شعار زیبای «اتر ناسو نالیزم امت اسلامی» چهره شیطانی، تفکر انحرافی و اندیشه پلید نهروانی خویش را پنهان کرده و با سردادن شعار های عولم پسند و مردم فریب و با استفاده از فضای دین معنوی و اعتقاد دینی ملت، دشمن برای

سالیان گذشته در مجامع بین المللی، سازمان ملل متحد، شورای امنیت، رسانه های گروهی و مطبوعات، تأثیر چندانی در پی تفاوتی جهان نسبت به جنایاتی که در افغانستان می گذشت نمود، تا آنکه اندیشه سیاه و تفکر شیطانی پخته امن و اقلیم آرام جهانی را اندک اندک در نوردید و در سپیده بامداد ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ با انفجار های مهیب و هولناک ساختمانهای دواخانه تجارت جهانی نیویورک فرو ریخت و تا امنی و وحشت دنیای امن ایالات متحده آمریکا را به گستردگی فرا گرفت و جهان غرب را بشدت تکان داد.

بهر حال، در پی انهدام کاخهای تجارت جهانی نیویورک و انفجار های دهشتناک در ایالات متحده آمریکا در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، و شهادت سیهسالار بزرگ اسلام رهبر مقاومت ملی افغانستان احمد شاه مسعود در ۹ سپتامبر ۲۰۰۱ توسط مافیای تروریسم بین المللی، قضای جدیدی که حاکی از درگ متاع مشترک و فهم همکاری متقابل بین افغانستان و ایالات متحده آمریکا به اشتراک جهان غرب و مدیریت سازمان ملل متحد بود، فراهم آمد، و همین همکاری در ابعاد گسترده زمینه ی انهدام کامل و فرو ریزی ماشین جنگی مثلث شیطانی (طالبان، امامه، آک) را به سرعت میر ساخت و به حیات تنگسنگ گسوده مزدور طالبان در افغانستان پایان داد.

با درک شرایط نوین و اراده مصمم بین المللی قهرمانان جهاد و سروران مقاومت ملی به عزم تاریخی خویش به عنوان ناجیان صلح و متادیان آزادی طلیعه دار حرکت نوین در افغانستان گردیدند و به دعوت نماینده خاص سر منشی سازمان ملل متحد در امور افغانستان به دعوت در مذاکرات بن پاسخ مثبت دادند، و اینبار نیز به ایثار و احسان پرشکوه میاسی دست زدند و در مذاکراتی با صداقت و صمیمیت حضور یافتند که بعضی از آنها در مدار مقاومت ملی با ذره بین هم دیده میشدند.

قدرت بالفعل را که یگذا، حتی قدرت قابل ملاحظه بالقوه هم نبودند و نیستند.

برای ایجاد صمیمیت و استحکام وحدت ملی، بخاطر پایان دادن به بحران بنی اقتصادی به منظور آرامش خاطر مردم رنجیده و مظلوم افغانستان، این ایثار و احسان بزرگ به عنوان یک عمل صالح و ماندگار تاریخی انشائه تلقی میگردد و دلایل پیاری است که ارزش این عمل را برجسته و متجلی می سازد.

سر انجام در پی مذاکرات فشرده ده روزه (هتل سن پترزبورگ واقع در شهر سن کشور آلمان) که در آن نمایندگان «دلا» (دولت متحدین دولت) و سه گروه فعال و تیمه فعال سیاسی نامنوزن و نامتوازن تحت نظر اخضر ابراهیمی نماینده خاص سر منشی سازمان ملل متحد در امور افغانستان، موافقتنامه را امضا نمودند که به عنوان (موافقتنامه ترتیبات موقت در افغانستان تا زمان تأسیس مجدد مؤسسات دایمی دولتی) خوانده میشود و بر طبق ماده اول فصل سوم آن، اداره موقت متشکل از یک رئیس پنج معاون و بیست و سه عضو می باشد، که اعطای اداره موقت را تشکیل

مجموعه شرایط ملی و بین المللی و فهم اراده مشترک جهت یک امر مهم تاریخی، و همچنان مدت و زمان مسوولیت اداره موقت حمایت و پشتیبانی قاطع از آن یک امر ملی و ضرورت تاریخی بوده و هم باید زمینه ای رافراهم آوریم که این اداره بتواند به وظایف معین اش با خاطر مطمئن و آرام عمل نماید.

انتخاب آقای حامد کرزی به عنوان رئیس اداره موقت بر جسته ترین تصمیم قابل تمجید مذاکرات بن است، زیرا متأسفانه با توجه به نسبت گروه طالبان به یکی از اقوام اصیل و بزرگ مملکت و پایان آنجائی، جهت جلوگیری از هر نوع استفاده دشمن از تحریک عامه و بذر احساس حقارت، و برای ایجاد مهر و صمیمیت ملی میان اقوام کشور، این انتخاب بسیار شایسته و بجابود و مزید آنکه باتوجه به تعلق آقای کرزی به یکی از خانواده های بزرگ، متور و منتقد قندهار، همه جوانب امر لحاظ گردیده است، او که میاستمدار ورزیده، جوان و بر خوردار از اعتبار لازم ملی و سیاسی می باشد، انشائه در انجام امور موفق میگردد، و همچنان اکثریت مطلق اعضای اداره موقت

از عناصر متدین، مجاهد، ملی و وطن دوست تشکیل گردیده که باعث امنیت خاطر مردم مسلمان و متدین افغانستان میگردد. درین میان صرف نظر از فشار افکار

می دهند. هر چند پیرامون انتخاب اعضای اداره موقت مطالبی را میتوان پرسش کرد و سوالات متعددی را مطرح نمود، اما با توجه به

عمومی و اراده جسدی بین المللی، حرکت در عثمان و شکوهمندانه برهان الدین ربانی رئیس اسبق د.ا.ا در آخرین روزهای پاپان قدرت قابل قدر است، شخصیتی که در دنوار ترین سالیاد جهاد و دوران مقاومت ملی یا انتخابات متعددی دست و پنجه نرم کرد. چالش های بسیار را پشت سر گذاشت و از کولاهای نفس گیر و گردنه های صعب العبور سیاسی گذشت. به تحقیق اشتباهات سیاسی در دوره زمامت او پیش آمد که هر کدام علل و عوامل خود را داشت.

حضور استاد در مراسم انتقال قدرت به سیمای جذاب که برف سپید بر لب پامش به کمال نشسته است، یکی از خاطرات ماندگار و نقطه عطف تاریخ سیاسی افغانستان معاصر محسوب می گردد، و این سنت پندیده به نام او در تاریخ نوین کشور ثبت گردید، که میتواند درسی باشد برای زمامداران حال و آینده کشور.

روزها در سایه ای شایعات قراران سرخت گذشت و بوم موعود انتقال قدرت به اداره موقت بر اساس توافق نامه بن قرارسید. براساس رسمی در صبح روز اوا، چندی سال ۱۳۸۰ مطابق ۲۲ دسامبر ۲۰۰۱ در تدارک و رنگ وزارت امور داخله در مایکد رهبران عالیقدر جهادی، رجال سیاسی، شخصیت های ملی و چهره های متنفذ محلی حضور داشتند. با شرکت لغضر ابراهیمی و نمایندگان بیش از سی کشور جهان رسماً افتتاح گردید.

نمیدانم چرا وقتیکه cnn و b.b.c جریان انتقال قدرت را بصورت زنده پخش می کرد، تماشاای سیمای رهبران عالیقدر جهادی که اکنون به صمیمیت و مبارکی در ابتدا و انتهای صف آنان استرژرال عبدالرشید دوستم را استرژرال اسماعیل خان، اجلاس نزول برآمده بودند، اتساقاً به ترحم و تأمل و میداشت، یزرگانی که سخنی ها و مشکلات روانی را تجربه کرده اند به راستی آنان

سزاوار این مظلومیتی که امروز گرفتار آن هستند. نبوده این تاملی ها و شکست ها نمی پیست اتفاق می افتاد حتماً یک جای کار عیب دانشه است، مایه تفکر و اندرز می یابند، ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یتوبوا ما ینقضهم.

تجلی فوتوی بزرگ اسطوره چاویسان جهاد و سپهسالار نهضت مقاومت شهید عزیز احمد شاه مسعود، که همزمان با واختن مرود ملی افغانستان، پسره ازان برداشتند، تاثیر پر جاذبه ای بر مجلس و پیشندان بیرون از کشور داشت، همه یک عمل شایسته سیاسی و پندیده ملی بود، اما گذاشتن چوکی خانی برای بزرگوار، یک خطای بزرگ معنوی بود. سزاوار نبود و نیست که از اعتبار معنایی و والای معنوی، محبوبیت ملی و شهرت منحصر بفرود سیاسی شهید بزرگوار اسلام در جهت تأیید امتداد حرکت سیاسی خود بهره گیریم و پندیده نیست که او را بعد از شهادت اش در ساختار سیاسی ای تعریف نمائیم. که ما پندیده ایم و تصمیم گرفته ایم!

بهر صورت، ده اول حدید ۱۳۸۰، تاریخ معاصر افغانستان یک روز تاریخی و یاد ماندنی خواهد بود، و صد البته اعتبار آن به توفیق اداره موقت در انجام وظایف اش، هیاری و مساعدت ملی برای تحقق آرمان و اراده ملت جهت ایجاد یک جامعه سالم، امن و پرور از بی عداقتی ها و تمسبات کور و پیمان مدیریت جامعه بر اساس خرد و تقابل است.

به یاد گفته لحصر ابراهیمی نماینده ویژه دیر کل سازمان ملل متحد در امور افغانستان پلرستی چالش های بزرگی در پیش است و اداره موقت باید جراحتهای گذشته را در مان نماید اکنون زمان آن رسیده است که از مردم مظلوم و رنجیده افغانستان دلجویی شود، زجر های قراوان دیده اند و سخنی های بسیار کشید، اند، نه توان بیرون رفتن داشتند و نه استقلال زندگی و یارای ماندن... بیایم بدرد دلایشان گوش جان سپاریم و از هزاران

گره مشکلات بی شمار زندگی شان حداقل پندتایی را بگشاییم، تا زیسته ی آراستن و اطمینان خاطر شان فراهم آید و در امنیت کامل اجتماعی بدون از دهنده های جنگ و درگیری و دعوی به زندگی پر اضطراب و در هم ریخته خویش سرو و سمان دهند.

اراده ملی بر آن استوار است که همه یا هم رئیس اداره موقت و اعضای کابینه اش را در انجام و تحقق آرمانهای بلند و اهداف مثالی اینکه خود در مراسم تحلیف، محور های عده آترا چنین برشمرده است: «مبارزه با تروریسم، دفاع از آزادی بیان و عقیده، تأمین صلح و امنیت، گزینش بر اساس لیاقت و توانایی، رعایت تقوا و پرهیزگاری، احیاء آموزش و پرورش، ایجاد ارتش ملی و...» ز دل و جان یاری و مساعدت نمائیم تا باشد که اندک اندک سیر رشد و شکوفایی و بالندگی هوار شود، و افغانستان بتواند دیرازه حضور پرشکوه خود را با اعتبار و عزت در همه عرصه های بین المللی باز یابد. با توجه به محصوره ها، شرایط حاکم در افغانستان و تأمل جمیع جهات ذکور نکات ذیل را خالصی از حکمت نمیدانم:

۱- این روزها نفسی دهن، و انتقاد از آئین و نکست، به شمار گرفتن میراث و ر زنش ویی حرمتی ثبت به مجاهد و مهاجر مد روز شده است، هر کس و تاکس به خود سل میدهد، که هر آنچه را، که بدین مبارکش حطور و به قلم نازنین اش جاری شود، بگوید و بنویسد، نسخه های متعددی پیچیده اند، یکی تعمر لایک - سیکولار را برای دولت دستور میدهد، دیگری در ورطه خویشتن از مست علمای دین راجع به حجاب شرعی نه تنها نظر میدهد بلکه حکم صادر می نمایند! آن عضو کابینه اداره موقت هم هنوز قدم مبارکش بدفر وزارت نرسیده، در کمال گستاخی اسلام را در چهار دیوار مسجد و مدرسه زندگی اش می نماید، بررسی این وضعیت بحرانی در عرصه

اندیشه و تفکر مملکتی که در وجوب و حسب سر زمین اش عالمان دین، عارفان مکتب، مجاهدین نهضت و صالحان زمین آرمیده اند، شرم آور است.

من از سکوت سیاسی مزگیار و زمستان سرد و تاریک، ای که متفکرین جهادی و مصرین سوس و متدین و ملی را فرا گرفته است، بشدت نگرانم. هوشدار که این سکوت و غفلت تا آنجا ادامه پیدا نکند، که قلم هایتان را به مبارکی قدوم دموکراسی و آزادی افرسانی نمایند، و تا از خواب بر خیزی قلم ها شکسته باشد، و زبانتها قلم شده باشد، و دیگر قلمی در کار نباشد. اینک جهاد در میدان اندیشه و تفکر از اوجب واجبات است، برای جهاد عظیم فکری در سنگر های تسوین تعاطی آرا و تضارب اندیشه فراهم آید.

انسان گاه گاه به این فکر می افتد، که نکند تقدیر ابدی و جاویدان ملت متدین و مسلمان افغانستان چنان مقدار است که هر روز در برابر انحراف جدیدی بمبارزه بر خیزد و از سنگری به سنگر دیگر رود.

یک روز در برابر تجاوز اهریمنی ابر قدرت وقت شرق و عناصر خلق و پرچم، روز دیگر در مقابل تجاوز و توطئه شیطانی پاکستان و اندیشه منحط، پلید، متحجر و مطرود نهروانی غیر اسلامی و انسانی گروه مزدور طالب... و فردا ممکن است در برابر انحراف دیگر- چنان به نظر می رسد که دشمنان دیرین مکتب نهضت و ملت از شرایط نوین و فضای باز سیاسی جدید کشور برای استفاده سوء خواب های خوش و بیار دیده اند، و اندک اندک در پی آن بر آمده اند که از جریان افکار عمومی با توجه به شرارت های باند تبهکار طالب بهره جویند و در تلاش اند که رهبری افکار عمومی را در جهت بر آورده شدن مقاصد پنهان و شیطانی خویش بدست گیرند، اما هوشدار و این یشه گمان میر که خالیست!

بدلیل عملکرد شیطانی چند عرب نفرین شده مزدور بی دین و آئین و مملکت، نمیتوان این اجازه را داد که عده منحرف دیگر از تحریک افکار و عواطف بکر و احساسات پاک عامه در جهت جریان سازی ضد عربی و غیر مستقیم ضد اسلامی سوء استفاده نمایند که این توطئه جدید دشمن است.

و همچنین نباید بخاطر رفتار غیر اسلامی و ضد انسانی باند تبهکار و مزدور طالبان اجازه ذهن کجی به مقدسات ملی و شعار دینی را داد. به همین ترتیب اشتباهات سیاسی دوره حکومت مجاهدین که علل و عوامل پنهانی و آشکار ملی، منطقه ای و بین المللی داشت دلیل این نمیشود که هر بی تفاوت مطرود عسرت آرمیده ای مغرور و سرمست از یاده دموکراسی عریده بکشد، فراموش نکنیم که وارثان اصلی این سرزمین آنهایی هستند که مملکت و آب و خاک آنرا از شر دو تجاوز شیطانی و تفکرات پلید اهریمنی نجات دادند. اگر افتخاری در تاریخ معاصر افغانستان وجود داشته باشد که به تحقیق و بحق دارد، از برکت خون شهدا، لهرماتان ملی رستاخیز عظیم جهاد و از برکت مقاومت سرداران این سرزمین است و لاغیر.

۲- اکنون زمان آن رسیده است که رهبران عالیقدر احزاب جهادی در یک اقدام شکوهمند ملی و تاریخی آمار و ارقام تمام دارایی های منقول و غیر منقول خود و حزب مربوطه را بملت اعلام نموده و سرمایه های نقد خود را که از بیت المال جهاد به امانت نزد شان بوده است، به صاحبان اصلی آن و وارثان راستین اش بر گردانند.

همه میدانند و میدانیم که تمام آن دارایی های شمول سرمایه گذاری هایشان در بانک های خارج

از محل کمک های بین المللی و صدقات کشور های عربی در دوران جهاد مقدس و هجرت اندوخته شده است، و همه ای آن متعلق به بیت المال است، امروز آن دارایی ها میتواند در جهت عمران و آبادانی مجدد افغانستان بمصرف برسد، و انشا الله از باقیات صالحات آن بزرگواران محسوب میگردد.

۳- اگر اوضاع و احوال

فرهنگی سیاسی و اجتماعی افغانستان کمی دقیقتر مورد بررسی و مطالعه قرار دهیم، در می یابیم که سر انجام از میان تفکرات متعدد جریانهای سیاسی بطور عمده سه طرز تفکر و دیدگاه در حال پخته شدن و انسجام می باشد.

الف: عناصر ضد ملی، متحجر و پیرو انجماد فکری که بدور از درک واقعیت های ملی و بین المللی با تعریف خشن و انعطاف ناپذیر از اسلام و استفاده از دین بعنوان یک ابزار سیاسی جهت رسیدن به اهداف خویش تعریف میشوند.

این طرز تفکر با انکار هویت تمدنی و درخشان فرهنگی افغانستان و بر داشت یکسویه و قشری از اسلام، ملت را در برابر تمدن عصر جدید و تفکرات و مکاتب دیگر در آشفتنی و پریشانی

همواره نگه میدارد.

درین مجموعه بسیاری از عناصر مشروری و پراگندگی احزاب، فروپاشیده پشاور و عناصر فاقد هویت ملی جریان منفور و تفکر نهروانی طالب می‌توانند گره هم آیند.

ب: جریان غیر دینی، ضد دینی و غیر ملی که با استفاده از فضای لوین سیاسی افغانستان و شرایط جدید بین المللی از پناهگاههای امن خویش سر برآورده جامعه و افکار عمومی را زیر کانه به آزمایش و امتحان گرفته اند.

درین مجموعه می‌تواند بدکمی تغییر نگرش فکری عناصر خلق و پرچم و پروان ایده لوزی شیطانی الحاد داخل شود و در یک طیف گسترده از اتحاد تا مقدس رقاصان پرشور «secularize» و هر بی دین و آئین دیگر جمع آیند. این تفکر شاید در بدو امر بتواند مدتی جامعه را بفریسد، و همین امر وظیفه حساس و مسوولیت خطیر قهرمانان ملی عرصه فرهنگ و مبصرین متدین جهادی، و حال شهر ملی را بسیار سنگین و حساس می نماید.

ج: جریان معتدل و اصیل اسلامی و ملی که با فهم درست از شرایط مملکت و اوضاع بین المللی

در پی تحقق آرمان و اراده ملی پرآمده است. این تفکر که بدنه و اصلی و محور تصمیم گیرنده استرا عناصر برجسته ملی، رجال متعهد سیاسی، متفکرین و مبصرین جهادی و در مجموعه خبرگان متدین افغانستان می‌تواند تشکیل دهند. با کمی سعی و تلاش فکری، اجتماعی و سیاسی می‌تواند اقلیم افکار عمومی را تسخیر نماید و مورد اقبال ملی قرار گیرد.

احترام به مقدسات و شمایل ملی، پایبندی به اصول اسلام، ارتقای سطح علمی و دانش عمومی ملت، احبای اقتدار و عزت ملی و بین المللی، ترقی و تعالی کشور در همه ابعاد و زوایا، حفظ تمامیت ارضی، استقلال ملی، اقتدار حاکمیت مرکزی و مناسبات شایسته و خرد مندانه با همسایگان و مجامع بین المللی ... را می‌توان از محورهای عمده قابل توجه و شعارهای اصلی آن بر شمرد.

۲- وضعیت جدید افغانستان بیگمان برای همسایگان قابل درک و فهم است، و به تحقیق فصل جدید روابط متقابل آغاز گردیده است، تأمل و دریافت متقابل، موقعیت جدید می‌تواند در تحکیم روابط بهتر

و صمیمانه تر مرا کمک نماید و شناخت درست چالش های سیاسی اولین قدم در جهت خاتمه دادن به روابط خاکستری گذشته است.

یکی از ویژگی های منحصر بفرد افغانستان این امر است که ما الحمدلله با همه ی همسایگانمان دارای اشتراکات فوق العاده گسترده فرهنگی، روابط دیرین اجتماعی و سیاسی و پیوندها و تعقات معمولی عمیق می باشیم، و همین موضوع به همان اندازه که سبب ایجاد نسات و برکات و فیض فرمان بوده است، مزیداً ترسیم خطوط سیاست خارجی منطقه ای مانرا حساس و پیچیده می سازد.

امید وار هستیم که در شروع فصل نوین حیات سیاسی کشور دیگر شاهد روابط سرد و تیره و خاکستری با هیچ همسایه ای نباشیم و فهم منافع مشترک و رعایت اصل احترام متقابل و عدم مداخله در امور داخلی همدیگر و یغمار مهر و صمیمیتی منطقه ای در سر لوحه مناسبات مان قرار داشته باشد.

انشاء الله تعالی